

บทที่ ๙

สรุปและขอเสนอแนะ

การศึกษาความล้มเหลวระหว่างแบบครอบครัวกับการเจริญพันธุ์ในเขตเมืองประเทศไทยครั้งนี้ ไม่อาจล่าวอ้างเพื่อใช้เป็นหลักทั่วไปได้ว่าลักษณะใดที่มีผลต่อการเจริญพันธุ์มากที่สุด

ในข้อมูลจากโครงการวิจัยที่เนื่องระยะยาว ๆ พบร้า ครอบครัวส่วนใหญ่ ในเขตเมืองของประเทศไทยมีลักษณะเป็นแบบครอบครัวเดี่ยวมากที่สุด และครอบครัวขยายแบบที่ ๑ และ ๒ รองลงมาตามลำดับ เมื่อนำเอาลักษณะทาง ๆ ทางประชากรัฐ ฯ และสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องกับแบบของครอบครัว ปรากฏว่า

ในเรื่องลักษณะทางประชากรัฐนั้น ทั้งอายุและอาชีวแรงสมรสส่วนเกี่ยวพันกับจำนวนบุตร ทั้งนี้โดยขั้นอยู่กับระยะเวลาอายุนานของการสมรสด้วย จะเห็นได้ว่าในกลุ่มสตรีที่มีอายุปัจจุบันแทบทั้งหมดมีอายุแรงสมรสเทากัน จำนวนบุตรจะไม่เทากัน เช่น สตรีที่มีอายุแรงสมรส ๗๕ - ๗๗ ปี ในกลุ่มอายุปัจจุบัน ๗๕ - ๘๘ ปี มีจำนวนบุตรเกิดครอคโดยเฉลี่ยในครอบครัวเดียวเป็นจำนวน ๑.๖๓ คน ในครอบครัวขยายแบบที่ ๑ และ ๒ เป็นจำนวน ๑.๔๓ และ ๒.๐๓ คน ในกลุ่มอายุปัจจุบัน ๘๕ ปีขึ้นไปมีจำนวนบุตรเกิดครอคโดยเฉลี่ยในครอบครัวเดียวเป็นจำนวน ๕.๕๓ คน ในครอบครัวขยายแบบที่ ๑ และ ๒ เป็นจำนวน ๖.๑ และ ๖.๘ คน และในครอบครัวขยายมีแนวโน้มที่จะมีการเจริญพันธุ์สูงกว่าในครอบครัวเดียว

ในด้านเศรษฐกิจ พบรความแตกต่างในเรื่องจำนวนบุตรระหว่างผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับราชการ คือจำนวนบุตร เกิดครอคโดยเฉลี่ยในครอบครัวที่หัวหน้าครัวเรือนประกอบอาชีพเกษตรกรรมในครอบครัวเดียว ๕.๘๘ คน ครอบครัวขยายแบบที่ ๑ และ ๒ จำนวน ๕.๐๙ และ ๖.๙ ส่วนในกลุ่มผู้รับราชการจำนวนบุตรเกิดครอคโดยเฉลี่ย

ในครอบครัวเดี่ยว ๓.๔๔ คน ในครอบครัวขยายแบบที่ ๙ และ ๖ มีจำนวน ๒.๖๖ และ ๒.๖๘ คน ในกลุ่มผู้ที่รับราชการนั้นในครอบครัวเดี่ยวมีจำนวนบุตร เกิดรอบมากกว่าครอบครัวขยาย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ในครอบครัวของผู้ที่ประกอบอาชีพรับราชการ มีฐานะมั่นคง ในครอบครัวเดี่ยวไม่มีสมาชิกอื่น ๆ ที่เป็นภาระมากอย่างในครอบครัวขยาย จึงอาจมีบุตรได้มากกว่า ส่วนในกลุ่มที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวนบุตรไม่ค่อยต่างกันมากนัก และสำหรับเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจนั้นพบว่า เมื่อมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงขึ้นจำนวนบุตรจะน้อยลง แต่ในเรื่องแบบของครอบครัวนั้นพบว่า ห้องครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยายในแต่ละระดับฐานะจำนวนบุตรไม่แตกต่างกันมากนัก

ในด้านสังคมพบว่า การศึกษามีส่วนล้มเหลวในการเจริญพันธุ์ ในกลุ่มผู้ที่มีการศึกษาสูงมีจำนวนบุตรโดยเฉลี่ยต่ำกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า แต่จะมีความแตกต่างกันน้อยมาก ในกลุ่มผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาและผู้ที่มีระดับการศึกษา ป. ๑ - ป. ๔ เนื่องจากเป็นการศึกษาในชั้นที่จึงไม่ได้ให้แนวคิดอะไรที่ลึกซึ้งมากไปกว่าพวกรึไม่ได้รับการศึกษา ความแตกต่างจึงน้อย และส่วนใหญ่แล้วในครอบครัวขยายจะมีจำนวนบุตรสูงกว่าในครอบครัวเดี่ยวเล็กน้อย เช่นในกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนที่อายุ ๔๕ - ๕๔ ปี มีระดับการศึกษา ป. ๑ - ป. ๔ ในครอบครัวเดี่ยวมีจำนวนบุตรเกิดรอบโดยเฉลี่ย ๕.๗๓ คน ในครอบครัวขยายแบบที่ ๑ และ ๖ มี ๖.๐๒ และ ๖.๗๔ คน และสำหรับสตรีในระดับอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป และมีระดับการศึกษาเช่นเดียวกันก็มีลักษณะไม่แตกต่างกันเท่าไรนัก

สำหรับลักษณะอื่น ๆ นั้น ในด้านความต้องการบุตรเพิ่มทั้งของหัวหน้าครัวเรือน และสตรีที่สมรสแล้วขึ้นอยู่กับจำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ ตามบุตรที่มีชีวิตอยู่ก็มีความต้องการบุตรเพิ่มมาก ถ้ามีบุตรที่มีชีวิตอยู่มากก็อาจไม่ต้องการหรือต้องการบุตรน้อย ในด้านอื่นที่อยู่อาศัยและเชื้อชาตินั้น มิได้ทำการศึกษาอย่างละเอียดเพียงแค่ศึกษาเพื่อเป็นแนวทางเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาครั้งนี้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาอาจไม่มีความสมมุติพอด้วยที่ทราบรายละเอียดทั่วไป ได้ซักถามมาขึ้น ทั้งนี้ สมรรถภาพเด็กที่มากเป็นตัวอย่างของการศึกษาก็ไม่ได้รวมสมรรถภาพเด็กที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ด้วยเหตุว่า สมรรถภาพเด็กนี้ ได้บานพ้นวัยเจริญพันธุ์ไปแล้ว อีกประการหนึ่งผู้ตอบว่าไม่ทราบ ไม่รู้ ไม่ชอบ ซึ่งเป็นตัวอย่างที่นำเสนอจะเป็นอย่างยิ่งก็ไม่ได้นำมาศึกษาด้วยในครั้งนี้ กำหนดที่ได้ในเรื่องต่าง ๆ อาจไม่ตรงความเป็นจริงประกอบกับในการศึกษาครั้งนี้ การวิเคราะห์ตัวเลขโดยแบ่งประเภททาง ๆ ละเอื่องคนเกินไปทำให้ตัวอย่างกระจายมาก เช่นการแบ่งแบบของครอบครัวเป็นลักษณะทาง ๆ และนำเอาหัวการศึกษาและอายุปัจจุบันเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นเนื่องจากตัวอย่างกระจายเกินไปการวิเคราะห์บางเรื่อง จึงไม่พบความสัมพันธ์ของข้อมูล

การศึกษาลักษณะของแบบและโครงสร้างของครอบครัวอันมีผลต่อการเจริญพันธุ์นี้ เป็นการศึกษาในเขตเมือง ปี ๒๔๙๓ เป็นเพียงการศึกษาจากในเขตเทศบาลที่ถูกเป็นตัวอย่าง หากได้มีการศึกษาในเขตอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบกัน อาจช่วยทำให้เห็นความแตกต่างและลักษณะพิเศษมากไปกว่านี้ ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาในเรื่องนี้สมมุติขึ้นและสำหรับใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องอื่น ๆ ต่อไป